

Камончилар құмандони

11:00 / 28.01.2021 2308

Аллоҳ таоло Қуръони Каримда шундай деб марҳамат қилған:

وَبْحَنْ أَصَقَ نَمْ مُنْمَفِلْجَلَّا اُوَدَاعَ آمَ اُوقَدْصُلَّجَرَنْيَمْفُمْلَأَنْمَ
أَلْيَذْبَتَ اُولَدَبَ آمَ وَرَطَتَنَيَ نَمْ مُنْمَ

«Мүминлардан Аллоҳга берган ваъдалариға содиқ қолған кишилар бордир. Бас, улардан назриға вафо қилгани бор. Улардан интизор бўлиб турғанлари бор. Улар бирор нарсани алмаштиrmадилар»
(Аҳзоб сураси, 23-оят).

Содиқ сахобаи киромлар уруш пайтларида орқага чекинмасликка, майдондан қочиб кетмасликка, балки ўз жойида, душман қаршисида сабит туришга ваъда берган эдилар. Улар ана шу ваъдалариға содиқ қолдилар. Шунингдек, улардан кейин келган тобеинлар, табаға тобеинлар, солиҳ мўминлар Ислом учун жонларини бериш, бу йўлда молу жонларини фидо қилиш борасидаги аҳдлариға содиқ қолиб, ўша аҳдлариға вафо қилдилар.

Аҳдига содиқ қолған инсонлардан бири Абдуллоҳ ибн Жубайр розияллоҳу анхудир.

Абдуллоҳ ибн Жубайр розияллоҳу анҳу Бану Саълаба ибн Амр ибн Авф ибн Авс уруғидан бўлиб, етмиш нафар саҳобалар билан Ақоба байъатида, Бадр ғазотида ва Ухуд ғазотида қатнашганлар.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Ухуд ғазотида у кишини Айнайн тоғидаги 50 нафар камончиларга амир этиб тайинладилар. Бугунги кунда бу тоғ «Жабалур румот» (Камончилар тоғи) деб аталади.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам уларга «Жойингизда туринглар! Орқа қанотимизни ҳимоя қилинглар! Агар бизнинг ўлжа олаётганимизни кўрсангиз ҳам, бизга шерик бўлманглар. Агар бизнинг ўлдирилаётганимизни кўрсангиз ҳам, бизга ёрдам берманглар. Жасадимизни қуш еяётганини кўрсангиз ҳам, (жойингиздан жилманглар!)» дедилар.

Аммо улар жангнинг бошида мусулмонлар ғалаба қозонганларини кўрганларида, баъзи камончилар баъзиларига «Бу ерда туриб нима қиласизлар? Аллоҳ душманни мағлуб этди. Биродарларингиз билан бирга ўлжалардан олинглар» дейишди. Сўнг ўз жойларини тарқ этдилар ва ўлжа ийғиш учун пастга тушдилар. Ибн Жубайр розияллоҳу анҳу уларни қайтаришга уриндилар, уларга Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг гапларини эслатдилар. Лекин улар тоғда қолишдан бош тортдилар.

Тоғда ўнтага етмаган саҳобалар қолишди. У пайтларда ҳали Исломни қабул қилмаган Холид ибн Валид тоғ устида озчилик қолганини кўриб, отини улар тарафга йўналтирди. Ортидан ҳали Исломни қабул қилмаган Икрима ибн Абу Жаҳл эргашди. Тоғ устида турган саҳобалар ўзлари томон келаётганларга камондан ўқ узишди. Абдуллоҳ ибн Жубайр розияллоҳу анҳу уларга ўқ отдилар, ҳатто ўқлари тугади. Найзалари билан қаршилик кўрсатдилар, ҳатто найза ҳам синди. Сўнг қилич билан жанг қилдилар, охири у кишини ва тоғдаги барча саҳобаларни шаҳид этишди.

Аввало Аллоҳ таолонинг қазо ва қадари, қолаверса, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг амрларига итоатсизлик сабаб ғалаба мағлубиятга айланиб, кўп қурбонлар беришга сабаб бўлди.

«Аллоҳнинг арслони» лақабини олган, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг амакилари Ҳамза розияллоҳу анҳу, Ислом элчиси, Мадинадаги Авс ва Хазраж қабилаларининг мусулмон бўлишларига сабаб бўлган даъватчи Мусъаб ибн Умайр розияллоҳу анҳу ва кўплаб саҳобалар

шу жангда шаҳид бўлдилар.

Аллоҳ таоло барча содик саҳобалардан рози бўлсин!

Нозимжон Ҳошимжон тайёрлади